

पितृतर्पणम् । पिण्डदानं ततः शस्तं पितृणाञ्चातिदु-
र्लभम् । विलम्बो नैव कर्तव्यो न च विघ्नं समाचरेत् ।
आङ्गं तत्र तु कर्त्तव्यमर्घ्यावाहनवर्जितम् । श्रद्धाङ्कण-
प्रकाशानां नैव दृष्टिहृतञ्च यत्” । ध्वाङ्कोदण्डकाकः ।
अत्राकाल इति न रात्र्यादाविति पर्युदस्तप्रतिपद्यः ।
तथात्वे तद्वाधापत्तेः । किन्तु पर्युदस्ते तराप्रशस्तकाल-
परम् । “तत् सादृश्यमभावश्च तदन्यत्वं तदव्यता ।
अप्राशस्त्यं विरोधश्च नजथाः षट् प्रकीर्त्तिताः” इत्यनु-
सारात् । काल इति प्रशस्तापराह्ण्यकालपरम् । अत्र
शुचिः प्राप्नुत्तरविहितप्रथमदिन एव आङ्गं तेन पूर्वदिने
राक्षसीवेलादावागमनेऽपि परदिने आङ्गमविरुद्धम् । तथा
च हलायुधधृतम् “गत्वैव तीर्थं कर्त्तव्यं आङ्गं तत्प्राप्ति-
हेतुकम् । पूर्वाह्णेप्यथ वा प्रातर्देशे स्यात् पूर्वदक्षिणे” ।
पूर्वाह्णे सङ्गवे पूर्वदक्षिणे अग्निकोणे । पिण्डदानमिति
आङ्गासम्भवे केवलपिण्डदानमिति न पौनरुक्त्यम् ।
तीर्थं पिण्डप्रतिपत्तिमाह मत्स्यपुराणम् “पिण्डांस्तु
गोऽजविभ्रेभ्योदद्यादग्नौ जलेऽपि वा । तीर्थं श्राद्धे सदा
पिण्डान् क्षिपेत्तीर्थे विचक्षणः” ।

वायुपुं “उद्यतश्चेद्भयां गन्तुं आङ्गं कृत्वा विधानतः ।
विधाय कर्पटीवेशं कृत्वा ग्रामं प्रदक्षिणम् । ततो या-
मानरं गत्वा आङ्गशेषस्य भोजनम्” इत्युक्तं गयामित्युप-
लक्षणादन्यत्रापि तथा । अन्यत् मत्कृतगयाआङ्गादि-
पङ्क्तौ दृश्यम् ।

कूर्मपुराणम् “शुश्रूष्य लोभमाहात्म्यात् गच्छेद्दयानेन यो
नरः । निष्कलं तस्य तत्तीर्थं तस्माद्दुःखानं विवर्जयेत्” इति
मत्स्यपुराणम् “संवत्सरं द्विमासोऽप्युपनस्तीर्थं व्रजेद्दुष्टदि ।
सुगण्डनञ्चोपवासञ्च तदा यत्नेन कारयेत्” इति गङ्गावा-
क्याव० । तीर्थप्राप्त्यनन्तरविधानं यथा ।

“न परीक्ष्यो द्विजस्तीर्थेष्वन्नाथी भोज्य एव हि । सक्तुभिः
पिण्डदानञ्च चरुणा प्रायसेन च । कर्त्तव्यमर्घ्य-
भिर्दृष्टं पिण्डयाकेन गुडैश्च च । आङ्गं तत्र तु
कर्त्तव्यमर्घ्यावाहनवर्जितम् । अकालेऽप्यथवा काले तीर्थ-
आङ्गन्तु तर्पणम् । अलिलम्बेन कर्त्तव्यं नैव विघ्नं समा-
चरेत् । यदाङ्गं तीर्थप्राप्तिः स्यात्ततोऽङ्गः पूर्ववासरे ।
उपवासश्च कर्त्तव्यः प्राप्तेऽङ्गं आङ्गदो भवेत् । तीर्थोप-
वासः कर्त्तव्यः शिरसो सुगण्डनं तथा । शिरोगतानि
पापानि यानि सुगण्डनतो यतः । तीर्थं प्राप्य प्रसङ्गेन
स्नानं तीर्थे समाचरेत् । स्नानजं फलमाप्नोति तीर्थ-

यात्वाश्रितं न तु” इति काशीखण्डम् । “सुगण्डनञ्चोप-
वासश्च सर्वतीर्थेष्वयं विधिः । वर्जयित्वा गयां गङ्गां
विशालां विरजान्था” इति स्कान्दम् “स्नापयेत्
स्निग्धमिवादीन् ज्ञातीं स्तीर्थे नरोत्तमः । अन्यथापह-
रन्त्येते बलात्तीर्थभवं फलम्” इति स्कान्दम्
“मातरं पितरं जायां भ्रातरं सुहृदं गुरुम् । यस्मिद्दृश्य
निमज्जेत अष्टभागं लभेत सः” इति प्रा०३०मार्क०पु० ।

कलौ तीर्थानां पृथिव्यां स्थितिकालो यथा “सर-
स्वती पुण्यक्षेत्रमाजगाम च भारतम् । गङ्गाशापेन
कलयाम स्वयं तस्थौ हरेः पदे । पञ्चाङ्गगीरथानीता-
मर्ही भागीरथो शुभा । समाजगाम कलयाम वाणी
शापेन नारद ! । पञ्चाजगाम कलयाम सा च पद्मावती
नदी । भारतं भारतीयशापात् स्वयं तस्थौ हरेः पदे ।
कलेः पञ्चसहस्रञ्च वर्षान् स्थित्वा च भारते । जग्मुस्ताश्च
सरिद्रूपं विहाय श्रीहरेः पदम् । यानि सर्वाणि
तीर्थानि कार्थीं दन्दावनं विना । यास्मिन्ति ताभिः
सार्द्धञ्च वैकुण्ठमाज्ञया हरेः” ।

“यानादिना गमनदोषो यथा “पुण्यार्द्धं” हरते याने
तदङ्गं तत्र पादुके । तदङ्गं तैलमांसाभ्यां सर्वं हरति
मैथुने” इति कर्मलोचनम् ।

तत्र उपाये चट्टे च “कृततीर्थः पयसाभिवाशयः” किरा०
शास्त्रे तीर्थकरः । पात्वे । “ब्रह्मचारी धनदायी मे-
धावी श्रोत्रियः प्रियः । विद्याया विद्यां यः प्राह तानि
तीर्थानि षण्मसं विद्यावाक्यम् । ऽदृचात्वालोत्करयोर-
नराले देशे “दक्षिणेनाहृत्य तीर्थेन पूर्वेण वेदिमपरेण
वा” कात्या०श्रौ० ५।५।११ । “तीर्थेन चात्वालोत्करावनरेण
प्रवेश्य वेदिचात्वालयोरनरालेन पूर्वोत्तरवेदिं दक्षि-
णेनाग्नेः पुरस्तादाहृत्य अथवा तीर्थेन प्रवेशनानन्तर-
सुत्तरां वेदिमपरेण चानीय वेद्योरनरालेन दक्षिणस्याग्नेः
पुरस्तादानीय जुहोति” “तेनान्तरेण प्रतिप्रद्यन्ते चात्वालं
चैतद्वै देवानां तीर्थम्” षड्विंशोऽब्रा० कराङ्कलितलेषु ब्रा-
ह्मादितोर्थता यथाह मनुः “ब्राह्मणे विप्रस्तीर्थेन नि-
त्यकालसुपसृशेत् । कायत्र दशिकाभ्यां वा न पितृण्य
कदाचन । अङ्गुष्ठमूलस्य तले ब्राह्मणं तीर्थं प्रचक्षते । काय
मङ्गुलिमूलेऽप्ये देवं पितॄन् तयोरधः” शास्त्रानुज्ञावि-
धये । “अहिंसन् सर्वाभूतान्यन्यत्र तीर्थेभ्यः” षा० उ० तीर्थं
शास्त्रानुज्ञाविधयः” भाष्यम् । ऽऽमन्त्रप्राद्यष्टादशशु ।
“कच्चिदष्टादशान्येषु स्वपक्षे दश पञ्च च । विभिस्त्रिभिर-